

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (DMITRY MININ)

برگردان: ا. م. شیری

۰۲ فبروری ۲۰۲۳

آیا ایران با خطر یک جنگ بزرگ مواجه بود؟

حمله پهپادها به تأسیسات نظامی ایران در شب نهم بهمن ماه - دلو - به احتمال زیاد با تلاش مشترک اسرائیل و امریکا انجام شد. اگر چه برخی شواهد نشان از این دارد، اما در جریان سفر ویلیام برنز، رئیس سازمان سیا به اسرائیل دو طرف دخالت خود در این حمله را تأیید نکردند. و این، با رویه معمول آن‌ها که تقریباً همیشه در باره ضربه زدن به ایران لاف می‌زنند، متفاوت است.

امتناع آن‌ها از اعتراف به مشارکت در این اقدام، ظاهراً با این واقعیت توضیح داده می‌شود که این تنها یکی از یک سری عملیات است که اخیراً علیه ایران انجام شده و برخی از آن‌ها نیز تلفاتی در میان مردم غیرنظامی به همراه داشته است. و احتمالاً این اقدام آخر در کارزار گسترده و اشینگتن و متحدان منطقه‌ای آن برای تغییر قدرت در تهران نبوده و افشای چهره خود در حال حاضر در برنامه‌های آن‌ها نیست. علاوه بر این، به هیچ نتیجه ملموسی نیز افتخار نمی‌کنند.

دیوید بارنیا، رئیس موساد، ویلیام برنز، رئیس سیا و نفتالی بنت، نخست وزیر سابق اسرائیل

تأسیسات غنی‌سازی اورانیوم ایران

از نظر اسرائیل نه تنها تلاش ایران برای تغییر مسیر در عرصه بین‌المللی، بلکه، توافق نامطلوب به عقیده آن در مورد برنامه هسته‌ای ایران و از نظر امریکا نیز تأمین ارتش روسیه در جریان عملیات نظامی ویژه از سوی ایران خطرناک است. در عین حال، امریکائی‌ها همچنین سعی کردند هرگونه حرکت مثبت نتانیاهاو در جهت روسیه را تضعیف کنند. یک مقام ارشد امریکائی به نیویورک تایمز گفت که موساد اسرائیل به طور کامل پشت این اقدامات بوده است. وال استریت ژورنال نوشت، که حمله به وسیله اسرائیل انجام گرفته و هدف آن، آزمایشگاه یا مرکز تدارکات بوده است نه انبار مهمات.

درست است، کنیف بلافاصله هیاهاو به راه انداخت و گفت که گویا در پشت همه حوادث جهان قرار دارد. میخائیل پودلیاک، مشاور زلنسکی در «تویتر» نوشت: «شب انفجاری در ایران- مؤسسات تولید پهپاد و راکت، پالایشگاه‌های نفت. ما به شما هشدار دادیم». وزارت امور خارجه ایران به همین مناسبت کاردار اوکراین در تهران را احضار کرد و احتمالاً در مورد چیزی نیز به او «اخطار» داده است. لاف‌های اوکراینی را هیچ کس در جهان جدی نگرفت.

نشان مانور امریکا و اسرائیل

در واقع این حمله به تأسیسات ایران، آخرین اقدام بزرگترین مانور مشترکی بود که امریکا تا به حال با اسرائیلی‌ها انجام داده است. این مانور با نام بلوط عرعر از ۲۳ جنوری در اسرائیل آغاز شد. فرماندهی مرکزی ایالات متحده و ارتش اسرائیل نزدیک به ۶۵۰۰ سرباز امریکائی و همچنین بیش از ۱۱۰۰ سرباز اسرائیلی را به آن جلب کردند. در این مانور ۱۰۰ فروند هواپیمای نظامی امریکائی و ۴۲ فروند اسرائیلی، از جمله ۴ بمبافکن رادارگریز اف-۳۵ و ۴ بمبافکن هسته‌ای سنگین ب-۳۲، حداقل ۴ هواپیمای جنگنده اف-۱۸، و همچنین دو هواپیمای بدون سرنشین ریپر امکیو-۹ (MQ-9 Reaper) و هواپیمای تانکر دوربرد شرکت می‌کند. در این تمرین از شلیک مستقیم ۸۱۵۰۰ تن مهمات، راکت‌انداز چندگانه ارتش امریکا، پرتابگرهای راکت، بمب‌های هدایت‌شونده لیزری و راکت‌های کروز

رادارگریز استفاده شد. قرار بود آن‌ها تمام حوزه‌های جنگ، اعم از فضائی و الکترونیکی را پوشش دهند. نیروی بحری اسرائیل برای اولین بار با یک گروه ضربتی ناو هواپیمابر به فرماندهی ناو هواپیمابر یو اس اس جورج اچ دبلیو بوش وارد تعامل شد. قایق‌های راکتی و تحت‌البحری‌ها، مأموریت‌های مشترک با آن را شبیه‌سازی کردند. همچنین سوخت‌گیری کشتی‌های راکتی سار ۵ اسرائیل را با یک کشتی نفتکش امریکائی تمرین کردند تا برد خود را افزایش دهند.

سخنگوی پنتاگون که در این مانور حضور داشت، گفت: «من فکر می‌کنم مقیاس این مانور به طیفی از سناریوها مرتبط است و ایران می‌تواند از آن نتیجه‌گیری کند».

تمرکز چنین پتانسیلی زمینه را برای برخی رسانه‌های جهانی فراهم ساخت تا در شب حمله به اهداف ایرانی، آغاز تهاجم همه‌جانبه آمریکا و اسرائیل به ایران را اعلام کنند. قبل از این، البته، خیلی دور بود، در هر صورت، پیاده نظام کافی وجود نداشت، اما شکی نیست که اگر تهران تلاش می‌کرد پاسخ دهد، با موج دوم حملات بسیار قدرتمندتر مواجه می‌شد. اما ایران تسلیم چنین تحریکاتی نشد. پارس‌ها از قدیم می‌دانستند که غذای انتقام را باید سرد مصرف کنند و چگونگی انجام این کار را می‌دانند. آن‌ها منتظر خواهند ماند تا میهمانان ماورای اقیانوس‌ها منطقه آبی محلی را ترک کنند. بعد از آن همه چیز از نو شروع می‌شود و اسرائیل هیچ آرامشی برای نشان دادن قدرت نخواهد داشت.

به عنوان مثال، DEBKAF file، نزدیک به سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل، در ماه جنوری از مانور ذوالفقار ۱۴۰۱ در ایران خبر داد که در آن پهپادهای ایرانی ابابیل، ۵ حمله انتحاری به ماکت بندر نظامی-بحری اسرائیل در بحیره سرخ در ایلات را شبیه‌سازی کردند. طراحان نظامی ایرانی ماکتی از پایگاه هدف برای این مانور و همچنین یک ناو کلاس ۶ اسرائیلی طراحی کردند. مرکز هسته‌ای دیمونای اسرائیل در صحرای نقب نیز هدف احتمالی این مانور بود. «بلوط عرعر» این چشم‌انداز ناخوشایند برای اسرائیل را از بین نبرد.

ماکت پایگاه نیروی بحری اسرائیل در ایلات مورد اصابت پهپادهای ایرانی در حین تمرین

البته، اثربخشی حملات علیه تأسیسات نظامی ایران بسیار مشکوک است. این خبر که بعداً جعلی بودن آن مشخص شد، تقریباً ده‌ها مورد از مهمترین مؤسسات صنعتی در سراسر کشور را نشان می‌داد. در واقع، به نظر می‌رسد یک انبار مهمات در اصفهان آسیب دید. اما به بزرگترین کارخانه تولید هواپیماهای بدون سرنشین شهر آسیب زیادی وارد نشد. زیرا، دفاع آن به اندازه کافی قوی بود. علاوه بر این، این راکت‌ها، راکت‌های جدی نبودند، بلکه فقط پهپادهای کم‌پرواز با بار رزمی کوچک بودند که برای تشویق ایرانی‌ها به «پاسخ دادن» برای حمله‌های کوبنده‌تر بعدی طراحی شده بود.

از آنجائی که این اتفاق نیفتاد، می‌توان نتیجه گرفت که ارتش ایران برای چنین سناریوی آماده بود. به همین دلیل طراحان مجبور شدند در همان ابتداء آن را جمع کنند.

مانور ارتش ایران در منطقه اصفهان

نباید تصور کرد که ایران برنامه‌های دفاعی خود را به دلیل این حمله متوقف خواهد کرد و یا مسیر انتخابی خود را تغییر خواهد داد. بلکه به عکس، با درک این که تنها نخواهد ماند، اراده خود را تقویت خواهد کرد. این اقدام نتانیاهاو یک حرکت ناسنجیده است. «مشکل ایران» را نمی‌توان به این شکل حل کرد. اما اگر تأمین محصولات مورد نیاز روسیه از آنجا بدون دستیابی به چیز دیگری واقعا آسیب ببیند، نتانیاهاو فقط فرصت ارتباط محرمانه با مسکو را از دست خواهد داد. تمایل ایالات متحده در این شرایط برای شستن دست‌ها و انداختن همه گناهان به گردن نخست وزیر اسرائیل، نمونه آشکار این است که چگونه ایالات متحده می‌تواند برای اسرائیل «مفید» باشد.

مأخوذ از [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱۲ بهمن-دلو ۱۴۰۱